

Udtalelser indrømmet det selv samme. Det er en Fare saa stor, at vi ikke maa overse den.

Jeg vil bede ærede Medlemmer om, inden vi nu træde til denne vigtige Afgørelse, at læse de Udtalelser, som den 4. Februar 1858 faldt i det danske Rigsraad fra den daværende Oberst Tscherning. Jeg tror, det vilde have sin Interesse, om hvert enkelt Medlem gjorde sig bekendt med disse Udtalelser. Jeg skal ikke citere nogen af dem, men vil henstille til ærede Medlemmer at læse dem. Det er ret betegnende, at den Mand den Gang kunde se ganske tydeligt, at noget af det farligste var, naar et lille Land som vort, et Lilleput-Land, vil til at lave en Basis for Forsvaret, som det umuligt kan væрге. Og den Gang var København langt mindre end nu, men Landet større. Langt mere meningsløst og farligt vil det altsaa blive nu.

Foruden den Fare, jeg her har nævnt, indeholder det foreliggende Forslag store Urimeligheder for ikke at sige Umuligheder, dersom det bliver Lov. Efter min Mening ville vi, hvis det bliver Lov, ikke en Gang være i Stand til at varetage for de 3 Fjerdedele af Landet selv de simpleste Neutralitetspligter. Jeg sigter selvfølgelig her til den Maade, hvorpaa Hæren her foreslaas fordelt. Den er for mig Topmaalet af Urimelighed, og jeg synes, det maa i enhver forstandig Mands Øjne gøre Forslaget ganske umuligt, fordi det vil blive ubrugeligt. Det vil enhver kunne se og forstaa. Det er jo Tanken at samle de 3 Fjerdedele af Hæren herovre paa Sjælland og i det væsentlige lade Jylland være blottet. Det er Tanken, Forudsætningen, Meningen. Men tro de Herrer, de kunne det? Det vide de godt, at de ikke kunne. Jeg husker, at der i Bemærkningerne til de første Forslag, som den daværende Forsvarsminister fremsatte, stod, at Hærens Ledere have selv ytret Tvivl om, at de kunde faa de jydsk Batailloner førte over til Sjælland. Men for at faa raadet Bod paa det ville de nu have Garnisonerne lagte over til Sorø, Holbæk osv., til smaa sjællandske Byer. Men hvad vinde de derved? De vinde ingenting, de vinde blot Rekrutterne, det er det hele. Hvad bliver saa Forholdet? Det er simpelt og klart. Under en Mobilisering vil Forbindelsen mellem Jylland og Fyn være afbrudt, og de Tropper, der staa i Jylland, i Fredericia, mangle saa baade Rammer, Vaaben og Klæder, fordi de ere paa en anden Plads. Jeg spørger: Er der sund Mening i det? Jeg forstaa det ikke. Og hvad vil Forholdet blive,

dersom man faar Held til at mobilisere og faa alle de Tropper over til Sjælland, som man vil have over, saa er Jylland jo blottet. Dersom saa det mest nærliggende sker, at en Krig mellem England og Tyskland bryder ud, kan enhver, der følger en lille Smule med, ikke være blind for, at Hovedkampen ikke vil staa i Kattegat eller Østersøen, men i Nordsøen, og saa er intet Sted mere udsat for Neutralitetskrænkelser end netop Jyllands Vestkyst, Esbjerg. Og saa vil Følgen blive den, at vi faa et Armékorps fra en fremmed Nation op for at varetage vore Neutralitetspligter, fordi vi have blottet den store Landsdel for Tropper.

Jeg er derfor paa det rene med, at skal det lykkes at faa en Forsvarsordning, der er Mening i, og som er god og fornuftig og kan samle Befolkningen — for det er ogsaa noget af det vigtigste —, maa vi lade dette her falde og begynde forfra og paa bar Bund. Der er ingen anden Udvej, hvorved der kan skabes noget fornuftigt og noget, der kan samle Flertallet af Befolkningen. Nu ved jeg nok, at vi have haft en Forsvarskommission siddende i saa mange Aar, men vi vide ogsaa alle, at Uklarheden og Forvirringen var langt større, da Kommissionen var færdig end den Gang, den blev nedsat. Saa vi have slet ingen Nytte haft af den Kommission, maaske tværtimod. Naar vi fik Lov til at begynde forfra og fik begyndt paa en fornuftig Maade, vilde det maaske slet ikke være umuligt at faa noget frem, som kunde vinde Tilslutning hos den store almindelige Befolkning her i Landet. Nu er det ogsaa ret ejendommeligt at høre Udtalelser, der ere fremkomne med Hensyn til den Ordning, vi leve under i Øjeblikket. Jeg mindes, at den tidligere Forsvarsminister i Vinter udtalte, at den Ordning, vi havde, duede ikke det mindste, var ingenting værd, var slet ingenting, var værre end ingen, og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) har i denne Sæson udtalt det samme. Det har for mig været ret ejendommeligt at høre de stærke Udtalelser om den nuværende Ordning. Navnlig har det forundret mig at høre den stærke Kritik fra det tidligere moderate Parti og Højre, fordi det er det tidligere moderate Parti sammen med Højre, der har lavet den Ordning, som vi leve under i Øjeblikket. Men sæt nu, der er noget i den Betragtning, der her gøres gældende, saa forekommer det mig, vi nu staa overfor en betydelig Fare, og det er den, at gennem-